Kronieken uit het ❤ van de Oud-Indische Buurt

Onafhankelijk
kwartaalorgaan
Deliplein Groningen

Deli Telegraph

Wij maken
U graag
het Hofje

Opgericht: 1918 • Ondergronds: 1940 – 1945 • Gerevitaliseerd: 2020 • #2 • Winterzonnewende 2020

Ben Rikken — Atjehstraat vanaf Deliplein • Ets/aquatint, op zink, 19-24 cm, gedrukt op crème simili japonais in een omber getinte inkt

Weledelgestrenge Delipleinbewoner,

Kerst staat voor de portiekjes en daags ervoor ligt de tweede editie van ons superlokale krantje, *Deli Telegraph*, in uw metalen brievenbus. Fijne kerst!

Schrijft u mee? Bijdragen in de vorm van proza, interviews, vegetarische recepten, kronieken en essays zijn welkom: uiterlijk 1 maart 2021 (voor de lente-editie). Stuur uw kopij naar deli.telegraph@gmail.com — alvast bedankt.

"We zijn zo anders, maar doen het samen"

Frits Dijkstra — vervolg van deel 1 (zie editie herfstevening 2020)

Delicate balans
Toch was het lang niet altijd koek en ei. Ja, er was veel vriendschappelijkheid, maar er heerste ook altijd misdaad: "Souteneurs, dopedealers, heroïne: er werd veel georganiseerd hier." Henk kan zich nog goed herinneren dat een van de bewoners, Klaassie, twee schuurtjes gebruikte als duiventil. "Op een zeker moment heeft een kat daar een slachtpartij aangericht, dus Klaassie met zijn vrienden op poezenjacht. Er werden gewoon twintig katten door die kerels omgebracht."

De politie stond in die tijd machteloos, maar daar kon Henk wel van genieten: "Prachtig als er weer wat was. De politie kwam met drie auto's, bomvol agenten, alles werd afgesloten, pistolen in de hand. Ze waren opvallend voorzichtig. Wij voelden ons onaantastbaar met onze drie poorten: we konden alle kanten op."

Het klinkt misschien vreemd, maar zo'n gezamenlijke vijand bracht de bewoners van het Deliplein dichter bij elkaar: alle onderlinge meningsverschillen werden tijdens een politiebeleg moeiteloos opzij gezet. Onder andere dankzij de komst van de portiekjes in de jaren tachtig daalde de criminaliteit aanzienlijk.

Splendid isolation
"Laten we wel zijn: het Deliplein was uniek, we waren niet Sabangplein, niet Billitonplein," zegt Henk gedecideerd. "Die poorten, het is een soort baarmoeder, ook qua vorm: *splendid isolation*, maar toch midden in de stad en verbonden met alles." De Delipleiners van nu weten dat onze omsloten woonplaats, onze warande, die atmosfeer nog steeds ademt.

En dat is nu de enorme kracht van het Deliplein, bekrachtigt Henk: "Het narratief dat in zo'n groep heerst; een verhaal waarin je moet leven met z'n allen. Dat moet je koesteren. En onze verschillen ook: we zijn zo anders, maar doen het samen." ✭

***Deli**catesse* • Oegandese zoete aardappel (naar het recept van Harriets moeder)

In Oeganda koken we meer met ons gevoel, dus ik adviseer: gebruik je creativiteit en neem niet alles te letterlijk.

Ingrediënten:
★ Middelgrote zoete aardappelen (in grote blokjes gesneden).
★ 1 grote ui (in heel kleine stukjes gesneden).
★ 2 stukjes knoflook (fijn gesneden).
★ 2 middelgrote tomaten (in kleine stukjes gesneden).
★ 2 blikken kidneybonen (goed gespoeld met warm water).
★ 1 theelepel tomatenpuree.
★ 2 eetlepels pindakaas.
★ Zout, peper, paprika en currypoeder.

Bereiding:
★ Stoom of kook de zoete aardappels gaar.
★ Warm een beetje olijfolie op in een middelgrote pan.
★ Voeg de uien en knokflook toe — een paar minuten bakken.
★ Voeg de tomaten toe. >>

>>
★ Voeg de bonen toe en een theekopje water.
★ Voeg zout, peper, paprika en currypoeder naar smaak toe.
★ Roer er een theelepel tomatenpuree doorheen.
★ Roer alles goed door en laat het geheel een paar minuten koken.
★ Vermeng de pindakaas met koud water in een kom en roer om tot een saus.
★ Voeg de pindasaus toe en laat het geheel 3-5 minuten koken, terwijl je blijft roeren.
★ Voeg beetje bij beetje heet water toe tot je een dikte krijgt die je lekker lijkt.
★ Voeg meer pindasaus toe als het geheel nog iets te waterig lijkt.
★ Serveer met zoete aardappels.

En daar heb je een oorspronkelijk Oegandees gerecht. Eet smakelijk!

Door Harriet uit Oeganda. Ze woont sinds 2016 op het Deliplein.

***Eline** weet raad*

Ook een prangende vraag? deli.telegraph@gmail.com

Vorige editie: Beste Eline, steeds bij verjaarsfeestjes weet ik mij geen houding te geven. Ik draal maar wat doelloos in het rond en vind nergens aansluiting. Na anderhalf uur ga ik meestal weg en kom thuis met een leeg gevoel in mijn hart. Wat te doen? Groeten, Feestneus.

Volgende editie: Mijn man wil niet geloven dat er een zekere curve in het aardoppervlak bestaat — hij denkt nog steeds dat we op een platte schijf rondlopen. Zelfs het fragment in Pfeijffers Zomergasten-avond, en diens daaropvolgende argumentatie, wist hem niet op het ronde spoor te zetten. Help, Eline. Ik zit opgescheept met een idioot. Wat nu te doen? Groet, Platte Aarde.

Eline zegt: Beste Feestneus, Zijn dit wel de feestjes waar je zou moeten zijn? Zijn dit wel de mensen met wie je je werkelijk verbonden voelt? Ga bij jezelf na: van wie krijg je energie, en welke mensen trekken je leeg? Met welke energie verbind je je graag? Wandel eens door bos of park. Omhels de bomen. Een mooi woord, trouwens: om-hels, want het is werkelijk de hals die we omvademen. Dus begin vandaag nog met het omhelzen van jezelf. Kies het type feestje waar jij senang bent.

Liefs, Eline.

Deli Telegraph is het onafhankelijk kwartaalorgaan van het Deliplein Groningen.
Met essays, interviews, kronieken en recepten. Verschijnt ieder seizoen. Onder redactie van: Janine, Frits en Maarten.

De Prinsen van Deli

Frits Dijkstra

De machtige poorten van Deli bieden met z'n drieën heel zusterlijk toegang tot het plein. Bijna al mijn vrienden, van wie enkelen al meer dan tien jaar in Groningen wonen, zeiden toen ze voor het eerst door de grote boog aan het Sabangplein liepen: "Ik wist helemaal niet dat dit plein hier zat!"

Eerlijk is eerlijk, dat zei ik ook toen ik hier kwam wonen. Sterker nog: ik heb jaren aan de Korreweg gewoond, wandelde toen veel door de Indische buurt, en ben al die tijd niet één keer aan het Deliplein geweest! Een 'hidden gem', zeggen de Engelsen dan.

Dat betekent, beste buren, dat wij ons rijk mogen rekenen! Op onze geheime ringweg rijdt alleen bestemmingsverkeer: je bent hier alleen als je hier moet zijn. De fietsen voor de rood-oranje kozijnen? Allemaal van bewoners. En de *mobil* in de parkeervakken? Van ons! Edgar, die enorme kraai in 't nest van de hoogste boom op het plein? Ónze waakvogel. Het vele groen, het bankje voor mijn huis dat dienstdeed als buitenkantoor tijdens de lockdown, de afwezigheid van verkeersgeluiden: ik voel me hier al twee jaar prinsheerlijk.

Tijdens de verhuizing stond mijn vaders bus open voor de deur. Die werd meteen door twee buurtkinderen gebruikt als een geweldige verstopplek tijdens een potje verstoppertje. Ik wist: dit is een bijzondere enclave in een verder roezemoezige Stad.

Drie reusachtige bakstenen poorten, wagenwijd open voor eenieder, maar eigenlijk vooral voor haar trouwe bewoners: de Prinsen van Deli. ✭

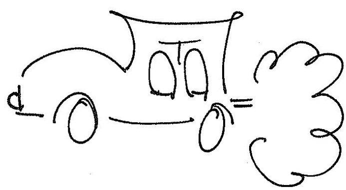
Deliplein, 1929, gezien vanuit de Delistraat (die frappanterwijs slechts één huisnummer heeft, en wel nr. 2. Op de voorgrond een verkoper met een kar, waarop staat 'Coöperatie De Toekomst'. Tegenwoordig (wat voor hem de toekomst zou zijn) zouden zijn vakgenoten in bestelbusjes en SRV-wagens rondrijden. Electrisch of fossiele-brandstof-aangedreven? Hij was in feite al zijn tijd vooruit. *Sikep!* Wat ook opvalt: de originele tussenkozijntjes, want grote oppervlakten aan glas verwerken was destijds nog wat lastiger. Én we zien de oorspronkelijke schoorstenen, die in de latere twintigste eeuw vervangen werden door modulaire exemplaren zoals ze er nog op staan. De gemetselde schoorstenen zien we ook terug op de oorspronkelijke bouwtekeningen (zie editie lente-evening 2021). Nu schijnt de zon weliswaar, maar een flinke hoosbui moet even tevoren over de dakpannen geraasd zijn.

Ansicht uit vroeger tijden… noaberske en noaber, en euliekouken op Deliplein

zonnige zonnestraal
tovert herinneringen
glimlach terug
eenzame ijskristallen

vanuit mijn winterstalling
mijmer ik, liefs Ollie

Plein

Lisa Havinga

Er zijn drie openingen en net zoveel uitgangen
en als je nieuw bent hoef je niet te vragen
hoe gaat dat dan
want iedereen woont hier

De kerkuil voelt zich de baas.
Als je dacht wat is het rommelig
is dat een achteloze kraai

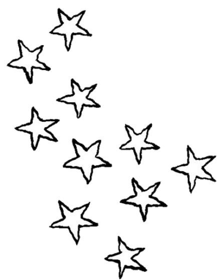
De boom met zijn parasietenvriend hield het langst vast.
Gooide zichzelf eind november toch leeg
over mannen met snellere verbinding

Een dutje vergezeld van violengeluiden,
en slaap met vuurwerkachtergrond,
de parkeercontroleauto groet je in de morgen

Opeens is iedereen thuis en hoort
de seks van de één de Jerusalema van de ander
er zijn geen feestjes maar wel
die van de buren

In het centrum, de natte bladenplak
dorstig naar opnieuw betrapt worden
hongerig voor nieuw leven; een verschillige kraai,
avonden zonder morgen, hoogspringende honden

Het Deliplein bespeurt
dat het jaar nu wel is afgerond
houdt nog even vol
om verkwikt geknald weer van start te gaan

Ontij

Buiten ging het vreselijk tekeer — beestenweer geselde de gevels
Stevig stookte ik de kachel op, een goed glas whisky bij de hand
Als iets mij toen toch op kon beuren…

In het holst doet elk gekraak in het gebint mij telkens vrezen — en verlangen
Verbeeld ik mij een vriend die belt, die zomaar even aan komt waaien?

Het is, of 't huis mij weerklank biedt: de stem die in die uren tot mij spreekt
van ver,
en mij dan tot zich wenkt.

Maarten Bronts

Deli Telegraph
Oplage: 150
Druk: 't Hartje
Financiering: Goeie Buurt
deli.telegraph@gmail.com

✭ De redactie van **Deli Telegraph** wenst u alvast een **D**averend, **E**erlijk, **L**iefdevol en **I**nitiatiefrijk 2021 toe. Alle liefs! ✭